

ved man kunne nøjes med 8500 mand to gange årlig og opnå det samme mandskabstal som i lovforslaget. Man undgår herved manglen på officerer og behøver ikke udvidelse af kaserneerne, og endelig, og ikke mindst, undgår man de store sociale udgifter, der nu finder sted til indkaldte værnepligtiges familier. Alt i alt kunne det derfor skønnes, at frivillighed til afløsning af den tvungne værnepligt rimeligvis ikke ville øge udgifterne til værnet, selvom dette fik det foreslåede omfang. Lønningsudgifterne til det menige mandskab kunne halveres, og samtidig ville det tjenstgørende mandskab komme til at opfatte sin tjeneste på en helt anden måde, og befolkningens og værnets stilling overfor hinanden ville antagelig blive ømtrent, som den er i polititjenesten. Derfor kan mindretallet ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget.

Ved 2. behandling anbefalede *Rasmus Hansen* (S) som ordfører for flertallet lovforslaget og de stillede ændringsforslag, som nærmest var af redaktionel art.

Johs. Christiansen (RV) erklærede, at forsøget på at ville gøre den af det radikale parti skitserede ordning til at være omtrent lige så dyr som flertallets ikke kunne lykkes. For det første gjorde man for meget ud af mindretallets tanke om at tilstræbe en gradvis flytning af militære anlæg fra hovedstaden. Tanken var, at man til en begyndelse skulle undlade at opføre nye militære anlæg i hovedstaden, medens en flytning af bestående anlæg måtte foregå i det omfang og tempo, som det var økonomisk forsvarligt og overkommeligt. Man kunne derfor ikke lægge flytningsomkostningerne til det, som den radikale militærordning ville koste for at nå det resultat, at den var lige så dyr som flertallets. Dernæst havde der været så mange forskellige beregninger over, hvad en sådan flytning ville koste såvelsom af omkostningerne ved den radikale ordning, at der ikke syntes særlig bund i regnestykkerne. I virkeligheden ville en militærordning efter de radikale linier koste 300—400 mill. kr. mindre end flertallets. *Hans Hansen* (Rorby) (DR) erklærede, at retsforbundet ville undlade at stemme ved afstemningen over ændringsforslagene, som ikke ændrede lovforslagets principper. Indenfor retsforbundet var man 100 pct. enig om, at partiet ikke kunne give tilslutning til en militærordning, som indeholdt tvungen værnepligt, man erkendte, at varetagelsen af forsvaret var en statsopgave, men anlagde indenfor partiet ikke den samme enige vurdering af, hvor stort eller hvordan værnene skulle være.

Efter en række yderligere bemærkninger fra de forskellige partiers ordførere og forsvarsministeren afsluttedes behandlingen med, at de stillede ændringsforslag vedtoges.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget med 101 stemmer imod 29 (RV, DR og DK).